

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๕๐๒/๒๐๒ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการทำเหมืองแร่ทองคำของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นั้น คณะกรรมการดังกล่าวได้มีการประชุมพิจารณารายงานผลการศึกษาโครงการของคณะผู้ศึกษา และมีมติให้บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ดำเนินการแก้ไขปัญหาการรั่วซึมของบ่อกักเก็บกากแร่และแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓๓๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ สั่งการให้บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ดำเนินการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน โดยให้แก้ไขปัญหการรั่วซึมของบ่อกักเก็บกากแร่และแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำในบ่อสังเกตการณ์ บ่อดักตะกอน ขุมเหมือง และบ่อน้ำอุกเจินในบริเวณพื้นที่โครงการให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ปรากฏตามหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๐๖/๓๒๕๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

ต่อมาบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อขอให้พิจารณาทบทวน ยกเลิก หรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามหนังสือสั่งการดังกล่าว โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่งทางปกครอง และในระหว่างอุทธรณ์ขอให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้ก่อน อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) จึงไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว และได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ตามนัยข้อ ๒ (๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงขอหารือประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ดังนี้

๑. กรณีที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้ออกคำสั่งทางปกครองในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว

๒. กรณีที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแร่ฯ และอุตสาหกรรมจังหวัดได้ออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติแร่ฯ หากมีผู้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของอุตสาหกรรมจังหวัด ถ้าอุตสาหกรรมจังหวัดไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่โดยมีผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่าเมื่อพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในเรื่องขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะ กรณีจึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓^๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้น การพิจารณาเกี่ยวกับผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับปัญหาข้อหาหรือตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ขอหาหรือเกี่ยวกับผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ นั้น มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่างๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๒)^๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ถือประทานบัตรดำเนินการแก้ไขปัญหาการรั่วซึมของบ่อกักเก็บกากแร่ และแก้ไขปัญหาคอนครภาพน้ำในบ่อสังเกตุการณ์ บ่อตักตะกอน ขุมเหมือง บ่อรับน้ำฉุกเฉินในบริเวณพื้นที่โครงการให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ต่อมาบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์นั้น เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ เห็นว่า เนื่องจากมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ กำหนดนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่”^๔ หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อมาเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓๓๗/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกรณีที่เป็นข้าราชการในสังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย การแต่งตั้งดังกล่าวจึงเป็นการแต่งตั้งโดยพิจารณาจากตำแหน่งเป็นสำคัญ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่^๕ จึงเป็นการใช้อำนาจในฐานะที่เป็นอธิบดีเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตราดังกล่าว

ดังนั้น กรณีที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ดำเนินการแก้ไขปัญหาคอนครภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่^๖ จึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อหน้าที่ของบุคคล ซึ่งเป็น “คำสั่งทางปกครอง”

^๓ มาตรา ๑๔๓ ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ถืออาญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร ผู้ขุดหาแร่รายย่อย ผู้ประกอบกิจการร่อนแร่ ผู้ประกอบธุรกิจแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม หรือจัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการประกอบกิจการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

ตามบทนิยามในมาตรา ๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เมื่อบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ยื่นอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งของอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ และอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์นั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงหมายถึงปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมตามข้อ ๒ (๔)^๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)ฯ

ประเด็นที่สอง กรณีที่อุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งได้รับแต่งตั้งจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ให้เป็นเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ออกคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติแร่ฯ หากมีผู้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและอุตสาหกรรมจังหวัดไม่เห็นด้วย กับคำอุทธรณ์ เจ้าหน้าที่ย่อมจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์นั้น เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ฯ บัญญัติให้ “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และเมื่ออธิบดี กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีคำสั่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ ๑๔๗/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแต่งตั้งให้อุตสาหกรรมจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแร่ฯ ภายในเขตจังหวัดที่รับผิดชอบ หากอุตสาหกรรมจังหวัดออกคำสั่งทางปกครองแต่มีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและอุตสาหกรรมจังหวัด ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์นั้น โดยที่มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการ

^๕ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ ข้อ ๒ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับ คำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ฯลฯ

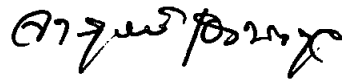
ฯลฯ

^๘ มาตรา ๕๔ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่ง จากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติให้เหมาะสมกับท้องที่ และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาค ในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัดและอำเภอ และจะให้มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วย ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

ฝ่ายบริหารซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัด
และอำเภอ ดังนั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงหมายถึงผู้ว่าราชการจังหวัดตามข้อ ๒ (๘)^๔
แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)ฯ



(นางสาวจรรวณ เสงตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๒

ข้อ ๒ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วย
กับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๘) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด
นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของจังหวัด เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่
ของสภาตำบล เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้แล้วใน (๑) หรือ (๓)

ฯลฯ

ฯลฯ